

Økonomi- og Indenrigsministeriet
International økonomi
Dato: 11.06.12

Samlenotat vedr. dagsordenen for Rådsmødet (ECOFIN) den 22. juni 2012

Herved fremsendes samlenotat, som skønnes relevante for Skatteudvalgets ansvarsområde. Materialet er fremsendt til Folketingets Europaudvalg.

- 1) Energibeskatningsdirektivet Side 2
- Orienterende debat
KOM(2011)169
- 2) Kommissionens forslag vedr. en afgift på finansielle transaktioner (FTT) Side 8
- Orienterende debat
KOM(2011)594
- 3) Adfærdskodeks for erhvervsbeskatning Side 14
- Rapport til Rådet
- Rådskonklusioner
KOM-dokumenter foreligger ikke
- 4) Forberedelse af DER d. 28.-29. juni 2012: Det Europæiske Semester:
Udtalelser og anbefalinger om medlemslandenes stabilitets- og
konvergensprogrammer og nationale reformprogrammer
- Generel indstilling
KOM-dokumenter foreligger ikke
- 5) Rådsbeslutninger vedrørende implementering af Stabilitets- og
Vækstpagten
- Vedtagelse
KOM-dokument foreligger ikke
- 6) Konvergensrapport fra Kommissionen (2012)
- Udveksle synspunkter
KOM (2012)257
- 7) Opfølgning på G20-topmødet den 18.-19. juni 2012
- Orientering fra Kommissionen
KOM-dokument foreligger ikke
- 8) Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fastlæggelse
af en ramme for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og
investeringselskaber
- Forelæggelse ved Kommissionen
KOM-dokument foreligger ikke

Dagsordenpunkt 1: Energibeskatningsdirektivet

Resumé

Kommissionen fremsatte den 13. april 2011 forslag til revision af energibeskatningsdirektivet. Forslaget skal sikre en mere rationel og målrettet energibeskatning. Forslaget indebærer bl.a., 1) at alle energiarter beskattes med en energiafgift, der beregnes efter energiindholdet, og en CO₂-afgift, der beregnes efter CO₂-emissionerne; 2) bedre koordinering med EU's kvotesystem; 3) øgede minimumssatser; og 4) ens afgiftsbelastning på ensartede energiprodukter, også når nationale afgifter overstiger minimumssatserne.

Forslaget ligger tæt op ad den danske energiafgiftsstruktur og flugter endvidere godt med Danmarks energi- og klimapolitiske mål.

Forhandlingssituationen er vanskelig og en række lande har forbehold over for centrale dele af forslaget.

Til brug for det videre arbejde med direktivet har det danske formandskab på denne baggrund udarbejdet et notat, der forventes at danne udgangspunkt for en orienterende debat på ECOFIN d. 22. juni 2012. Formålet med notatet er at få skabt klarhed over det overordnede princip for strukturen i energibeskatningsdirektivet, herunder særligt spørgsmålet om, hvorvidt minimumssatserne skal reflektere CO₂-emissionerne og energiindholdet i energiprodukterne. Drøftelsen på ECOFIN vil kunne give retningslinjer for det videre arbejde.

KOM(2011) 169

Baggrund

Kommissionen har ved KOM(2011) 169 af 13. april 2011 fremsendt forslag til Rådets direktiv om ændring af EU's energibeskatningsdirektiv (2003/96/EF) om beskatning af energiprodukter og elektricitet.

Forslaget er en udmøntning af en opfordring fra det Europæiske Råd i marts 2008 om at bringe energibeskatningen på linje med EU's energi- og klimamål.

Det nuværende energibeskatningsdirektiv fastlægger minimumssatser for beskatningen af energiprodukter (kul, olie, gas og biobrændsler), der anvendes som motorbrændstof eller som brændsel til opvarmning, og for elektricitet. Biomasse, som f.eks. halm og træ, er ikke omfattet af direktivets anvendelsesområde, og kan beskattes eller fritages efter nationale regler.

Kommissionens direktivforslag adresserer en række problemer med det gældende energibeskatningsdirektiv.

For det første afspejler de nuværende minimumsafgifter hverken energiprodukternes energi- eller CO₂-emissions-indhold. Det fører til forvridninger på markedet for energiprodukter og har medført incitament, som er i strid med EU's klima og energimål. Eksempelvis beskattes kul, som har et højt CO₂-emissions-indhold, lavere end naturgas og fyringsolie, målt i forhold til CO₂-udledninger. Det giver incitament til at bruge kul frem for energikilder, der giver mindre CO₂-udledninger. Hertil kommer, at de nuværende minimumssatser ikke er neutrale i forhold til energiprodukternes energiindhold. Fyringsolie har således en minimumsafgift, som er højere pr. GJ energi end minimumsafgiften for kul og naturgas. Det begunstiger forbruget af kul og naturgas i forhold til fyringsolie.

Med hensyn til motorbrændstoffer diskriminerer de nuværende minimumsafgifter mellem diesel og benzin. Minimumsafgifterne er højere for benzin og giver incitament til brug af diesel, som er langt større end den naturlige fordel, som diesel har som følge af det højere energiindhold pr. liter.

De nuværende minimumsafgifter, som er fastsat pr. liter, diskriminerer også mellem biobrændstoffer og konventionelle brændstoffer. Det skyldes, at minimumssatserne ikke tager hensyn til, at biobrændstoffer har et lavere energi- og CO₂-emissions-indhold end de konventionelle brændstoffer pr. liter, hvilket medfører, at ethanol er det hårdest beskattede motorbrændstof – målt i forhold til energi- og CO₂-emissions-indhold. Der kan p.t. kun korrigeres for dette gennem statsstøttegodkendelser.

Hertil kommer, at det nuværende energibeskatningsdirektiv ikke er koordineret med EU's CO₂-kvotesystem. Det har givet anledning til, at visse sektorer udsættes for dobbeltregulering, dvs. kvoter og afgifter, mens andre fritages for både kvoter og afgifter.

Indhold

Kommissionens forslag til ændring af energibeskatningsdirektivet indeholder følgende hovedelementer:

1. obligatorisk opdeling af den nuværende minimumsafgift i en CO₂-komponent og en energikomponent;
2. bedre koordinering mellem EU's energibeskatningsdirektiv og direktivet om EU's kvotehandelssystem (2003/87/EF);
3. øgede minimumsafgifter for en række energiprodukter;
4. ens afgiftsbelastning på ensartede energiprodukter (efter energi- og CO₂-emissions-indhold), selv når nationale afgifter ligger over EU's minimumssatser;
5. diverse øvrige ændringer bl.a. vedr. elektricitet, der tilføres skibe i havn samt mineralogiske processer.

Ændringerne foreslås at træde i kraft fra 1. januar 2013 med undtagelse af en gradvis indfasning af de nye minimumsafgifter for motorbrændstoffer frem til 2018. Der foreslås overgangsordninger med forlængede frister for en række af de nye medlemslande¹. En dybdegående forklaring af forslaget og dets konsekvenser kan læses i samlenotatet oversendt forud for ECOFIN 8. november 2011.

1. Opdeling af den nuværende minimumsafgift i en CO₂ komponent og en energikomponent

Kommissionens forslag indebærer en opdeling af den nuværende minimumsenergiavgift (pr. liter) i:

1. en CO₂-komponent baseret på energiprodukternes CO₂-udledninger (ton CO₂)
2. en energikomponent baseret på produkternes energiindhold (GJ).

CO₂-komponenten baseres på energiprodukternes CO₂-emissioner med en sats på 20 euro pr. ton CO₂ (150 kr. pr. ton CO₂), uanset energiproduktets art. Den CO₂-relaterede del af beskatningen vil være nul for alle biobrændstoffer og biobrændsler (der opfylder bæredygtighedskriterierne), idet de anses for at være CO₂-neutrale. Det vil give biobrændslerne og biobrændstofferne en naturlig fordel.

Indførelsen af et fuldstændigt konsistent prissignal i forbindelse med CO₂-emissioner uden for kvotesektoren er centralt i Kommissionens forslag. Således ophæves en række afgiftsundtagelser og lempelser, som gør det muligt at opnå hel eller delvis afgiftsfritagelse under særlige forhold i det nuværende direktiv. Eksempelvis gives der ikke – som for energifgifterne – mulighed for at reducere CO₂-afgiften for mindre kraftvarmeværker uden for kvotesektoren eller for landbruget.

Minimumssatserne for CO₂-komponenten foreslås undersøgt i lyset af udviklingen i markedsprisen for emissionskvoter hvert femte år i forbindelse med, at Kommissionen forelægger Rådet en rapport om anvendelsen af energibeskatningsdirektivet.

¹ Det foreslås, at Bulgarien, Tjekkiet, Estland, Letland, Litauen, Ungarn, Polen, Rumænien og Slovakiet får en overgangsperiode for efterlevelse af minimumsafgifterne frem til januar 2021.

En række af de østeuropæiske medlemsstater får overgangsperioder indtil 2021 med hensyn til indførelse af CO₂-afgifter for brændsler.

Energikomponenten baseres på energiprodukternes energiindhold målt i GJ således, at der bliver et incitament til at spare energi. Samtidig sikres, at beskatningen vil være neutral overfor valget mellem forskellige brændsler. Denne fremgangsmåde vil udligne en ubalance i de gældende minimumssatser, hvilket vil være til fordel for biobrændstoffer og biobrændsler, som har et lavere energiindhold end konventionelle brændsler.

For opvarmningsbrændsel anvendes den nuværende minimumssats for elektricitet på 0,15 euro pr. GJ (1,125 kr. pr. GJ) på alle energiprodukter, der anvendes til opvarmning. Herved opnås samme satser for ensartede energianvendelser.

For motorbrændstoffer, herunder biobrændstoffer, fastsættes minimumssatsen til 9,6 euro pr. GJ (72 kr. pr. GJ) i 2018, svarende til det nuværende afgiftsniveau for benzin.

For så vidt angår landbrugssektoren indebærer forslaget, at muligheden for at give hel eller delvis afgiftsfritagelse for sektorens energiforbrug ophæves. Der indføres dog mulighed for at give afgiftslempelse for energiafgiftselementet, hvis de begunstigede landbrug bliver omfattet af ordninger, som fører til øget energieffektivitet. Den øgede energieffektivitet skal stort set svare til det, der ville være opnået, hvis EU's minimumssatser havde været gældende.

Minimumssatserne for energikomponenten af afgifterne foreslås reguleret hvert tredje år efter det harmoniserede forbrugerprisindeks.

2. bedre koordinering mellem EU's energibeskatningsdirektiv og direktivet om EU's kvotehandelssystem (2003/87/EF)

Alle CO₂-emissioner, som er omfattet af EU's CO₂-kvotesystem vil ifølge Kommissionens forslag blive fritaget for CO₂-afgift. Dermed løses det dobbeltreguleringsproblem, som findes i det nuværende direktiv, og der sikres en ensartet belastning af energiforbrug inden for og uden for kvotesektoren. Energiforbrug uden for kvotesektoren pålægges en CO₂-afgift, der svarer til den kvotepris, der betales inden for kvotesektoren.

Ligeledes udformes et bundfradrag i CO₂-afgiften, der afspejler gratiskvoterne til såkaldte carbon leakage virksomheder inden for kvotesektoren.

3. øgede minimumsafgifter for en række energiprodukter

De nuværende minimumssatser er baseret på mængden af forbrugte energiprodukter og afspejler således hverken energiprodukternes energiindhold eller CO₂-emissioner.

De nye samlede minimumssatser (pr liter), som fremkommer af summen af de foreslåede minimumsafgifter for hhv. energi- og CO₂-indhold, overstiger det nuværende niveau. Stigningen fremkommer hovedsageligt som følge af introduktionen af en minimumsafgift for CO₂-indhold.

4. ens afgiftsbelastning på ensartede energiprodukter (efter energi- og CO₂-indhold), selv når nationale afgifter ligger over EU's minimumssatser

Med de nuværende regler har medlemsstaterne en vis frihed til at fastsætte afgiftsbelastningen på tværs af de forskellige energiprodukter, så længe EU's minimumssatser er opfyldt. Med revisionen af energibeskatningsdirektivet foreslår Kommissionen, at den afgiftsfaktor, der ganges på hhv. energi- og CO₂-emissions-indhold, skal være ens for forskellige energiprodukter, der anvendes til samme formål – også når der fastsættes nationale satser over minimumssatserne. (*proportionalitetsprincippet*). Det er derfor ikke længere nok kun at overholde minimumssatserne.

5. øvrige ændringer bl.a. vedr. elektricitet, der tilføres skibe i havn, samt mineralogiske processer

Efter det nuværende direktiv fritages elektricitet, der produceres om bord på et fartøj herunder fartøjer, der ligger ved kaj i en havn, fra beskatning. Kommissionens forslag indebærer endvidere, at elektricitet, der føres fra land til skibe ved kaj i en havn, fritages for beskatning for at anspre til, at skibene undlader at producere elektricitet på egne afgiftsfri brændsler, og i stedet anvender den renere strøm, der kan leveres fra land. Ordningen foreslås i første omgang indført for en otte års periode.

Mineralogiske og metallurgiske processer, som hidtil har været helt uden for direktivet, er fortsat uden for direktivets anvendelsesområde for så vidt angår energiafgifter. Brændsler til de omhandlede processer vil herefter være omfattet af enten CO₂-kvoter eller af en CO₂-afgift.

På det kommende ECOFIN møde ventes der en overordnet politisk drøftelse af energibeskatning med henblik på, at Rådet udstikker retningslinjer for det videre arbejde med en ændring af energibeskatningsdirektivet på basis af Kommissionens forslag og arbejdet under dansk formandskab. Det danske formandskab har udarbejdet en note, der skal danne udgangspunkt for drøftelserne med det formål at få skabt klarhed over landenes synspunkter mht. det overordnede princip for strukturen i energibeskatningsdirektivet, herunder særligt spørgsmålet om, hvorvidt minimumssatserne skal reflektere CO₂ emissionerne og energiindholdet i energiprodukterne

Noten lægger op til at opgive kravet om, at energiafgiftsbelastningen skal være ens på tværs af energiprodukter, som bruges til samme formål, selv når niveauet for afgifterne er over minimumssatserne, jf. Kommissionens forslag (proportionalitetsprincippet). Langt hovedparten af landene er imod denne del af forslaget og en opgivelse af proportionalitetsprincippet vurderes at være afgørende for fremdrift i det videre arbejde.

Forslaget søger imidlertid at fastholde en strukturel ændring af minimumssatserne. Der lægges op til, at de fremtidige minimumssatser skal reflektere CO₂ emissionerne og energiindholdet i de forskellige energiprodukter. Det foreslås, at medlemsstaterne i deres nationale lovgivning skal kunne lægge de to afgiftskomponenter sammen til en fælles enhed.

En ændring af den overordnede struktur for minimumssatserne, så CO₂- og energiindholdet reflekteres, er en central del af forslaget og afgørende for, at det nye direktiv kan løse de eksisterende problemer og give tilskyndelser, der er i overensstemmelse med det EU's klima- og energipolitik.

Ud over spørgsmålet om dette overordnede princip, lægges også op til drøftelser af:

- 1) behovet for at hindre dobbelt regulering indenfor kvotesektoren – dvs. behovet for at hindre, at energi indenfor kvotesektoren både pålægges afgifter og kvoter.
- 2) Spørgsmålet om hvor meget minimumssatserne skal forhøjes og indfasningen af dem
- 3) Samt spørgsmålet om, hvorvidt der er behov for at videreføre eksisterende undtagelser. I lyset af den vanskelige forhandlingssituation indstilles, at de videre forhandlinger sker med udgangspunkt i eksisterende undtagelser.

Drøftelsen af det specifikke satsniveau og de særlige afgiftslempelser foreslås foretaget på efterfølgende tekniske møder.

Hjemmelsgrundlag

Forslaget er fremsat med hjemmel i artikel 113 og vil skulle vedtages af Rådet med enstemmighed efter høring af Europa Parlamentet

Nærhedsprincippet

Der er tale om et forslag om ændring af et allerede eksisterende direktiv. Ved det foreslåede direktiv sikres medlemsstaterne fortsat en betydelig grad af fleksibilitet til eksempelvis – som Danmark – at fastsætte afgifter, der overstiger minimumsafgifterne. Kommissionen finder, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Den danske regering er enig heri.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal høres i overensstemmelse med proceduren i TEUF artikel 115.

Europa-Parlamentets fagudvalg for økonomiske og monetære anliggender, ECON-udvalget, vedtog d. 4. oktober 2011 ændringsforslag til Kommissionens forslag i form af en resolution (betænkning), som udgør Europa-Parlamentets høringssvar til forslaget. Europa-Parlamentet har endeligt vedtaget denne betænkning i forbindelse med plenarforsamlingen d. 14. oktober 2011.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Gældende dansk lovgivning er i stor udstrækning i overensstemmelse med direktivforslaget. Kommissionens forslag er således på linje med de ændringer, som gennem nogle år er foretaget i de danske energi- og CO₂-afgifter. Der har gennem mange år været en opdeling af energiafgifter i en energiafgift og en CO₂-afgift. Danmark opfylder endvidere allerede de foreslåede minimumssatser.

En vedtagelse af Kommissionens direktivforslag ville dog nødvendiggøre en række justeringer i den danske lovgivning om energibeskatning.

Det forventes imidlertid, at Kommissionens forslag vil blive revideret, og ændringerne vil reducere behovet for tilpasning af dansk lovgivning. Således forventes proportionalitetsprincippet som ovenfor nævnt fjernet, hvorfor der ikke længere vil være behov for justering af de danske afgifter på hhv. diesel og benzin fra 2023.

Statsfinansielle og samfundsøkonomiske konsekvenser

En række elementer i Kommissionens forslag vil have statsfinansielle konsekvenser for Danmark.

Idet behovet for tilpasninger forventes reduceret i et evt. endeligt forslag, forventes de statsfinansielle konsekvenser af det endelige forslag imidlertid at være begrænsede. Der tegner sig endnu ikke et klart billede af det endelige forslag, hvorfor der heller ikke kan foretages en endelig vurdering.

Høring

Forslagene har været i høring hos relevante erhvervsorganisationer og myndigheder. Resumé af høringssvar blev oversendt til Folketingets orientering sammen med grundnotat om Kommissionens forslag den 1. juli 2011.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Kommissionens forslag har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg forud for ECOFIN d. 8. november 2011.

Holdning

Dansk holdning

Regeringen støtter overordnet Kommissionens forslag til ændring af EU's energibeskatningsdirektiv. Forslaget flugter med den danske afgiftsstruktur på energiområdet og danske energi- og klimapolitiske mål om bl.a. udbygning af vedvarende energikilder, reduktion af CO₂-udledning og mere effektiv energianvendelse.

Regeringen vil være positiv over for et eventuelt kompromisforslag, der i tilstrækkeligt omfang tilgodeser danske prioriteter i forhold til sikring af en mere målrettet og rationel beskatning af energi, som understøtter EU's og Danmarks energi- og klimapolitiske mål.

Andre landes holdninger

En stor gruppe lande har en række stærke forbehold overfor centrale dele af forslaget, herunder i forhold til indførelsen af en CO₂-afgift og proportionalitetsprincippet.

Heroverfor står en række andre mere positivt stemte lande, der overordnet set støtter Kommissionens forslag om introduktion af en CO₂-afgift, men som er uenige om andre aspekter, fx undtagelser.

Dagsordenpunkt 2: Kommissionens forslag vedr. en afgift på finansielle transaktioner (FTT)

Resumé

Kommissionen fremsatte d. 28. september 2011 forslag til direktiv vedr. en fælles ordning for beskatning af finansielle transaktioner (FTT) i EU. Kommissionen foreslår, at der indføres en afgift på finansielle transaktioner i EU foretaget af finansielle institutioner m.v. På ECOFIN d. 8. november 2011 havde man en første drøftelse af Kommissionens forslag. Sagen har efterfølgende været drøftet på ECOFIN d. 13. marts 2012 og på det uformelle ECOFIN d. 30. marts 2012. Forhandlingssituationen i EU om sagen er vanskelig og diskussionen er præget af modsatrettede synspunkter. Konklusionen fra ECOFIN har på den baggrund været, at der er behov for at arbejde videre på grundlag af Kommissionens forslag, samtidig med at der ses på alternativer til en FTT. Formandskabets videre arbejde har fulgt denne "to-vejs-tilgang". ECOFIN ventes d. 22. juni at have en politisk drøftelse af sagen på grundlag af en rapport fra det danske formandskab med henblik på at notere sig status for forhandlingerne og drøfte de mulige videre veje frem.

Der henvises i øvrigt til samlenotat forelagt Folketingets Europaudvalg forud for ECOFIN d. 8. november 2011 og ECOFIN d. 13. marts 2012, samt grundnotat i sagen.

KOM(2011)594

Baggrund

EU-landene har i flere omgange i lyset af krisen drøftet mulighederne for yderligere beskatning af den finansielle sektor. Særligt har man drøftet mulighederne for beskatning af finansielle transaktioner (Financial Transaction Tax – FTT) og/eller finansielle aktiviteter (Financial Activities Tax - FAT), dvs. lønsom, overskud m.v. i den finansielle sektor.

Kommissionen har d. 28. september 2011 fremsat et forslag om beskatning af finansielle transaktioner i EU foretaget af finansielle institutioner m.v. Forslaget medfører en harmonisering af medlemsstaternes afgifter på finansielle transaktioner, bl.a. med det formål at sikre et velfungerende indre marked. Forslaget fremsættes på baggrund af et ønske fra Kommissionen om at øge koordineringen af nationale ordninger for beskatning af finansielle tjenesteydelser. En øget koordinering heraf vil ifølge Kommissionen bidrage til en styrkelse af det indre marked. Desuden fremhæver Kommissionen vigtigheden af at sikre, at de finansielle institutioner yder et rimeligt bidrag til dækning af omkostningerne forårsaget af den globale økonomiske og finansielle krise, samt at sektoren beskattes på lige fod med andre sektorer. Kommissionen ønsker desuden, at forslaget skal bidrage til at reducere omfanget af de finansielle transaktioner, der ikke vurderes at øge effektiviteten på de finansielle markeder.

Af DER-konklusionerne fra juni 2010, marts 2011 og oktober 2011 fremgår det, at en global FTT skal undersøges og udvikles yderligere. G20-landene drøftede spørgsmålet om en global afgift på finansielle transaktioner d. 26.-27. juni 2010 og d. 3.-4. november 2011. Af DER-konklusionerne fra marts 2012 fremgår det, at der skal arbejdes videre med og føres yderligere drøftelser om Kommissionens forslag om en FTT. Senest har man drøftet sagen på uformelt DER d. 23. maj 2012.

På ECOFIN d. 8. november 2011 præsenterede Kommissionen sit forslag. Rådets skattearbejdsgruppe har siden gennemført en omfattende teknisk behandling af sagen, som fortsat pågår. Primo februar modtog det danske formandskab et brev fra ni medlemslande, som anmodede det danske formandskab om en fremskyndet proces for behandlingen af Kommissionens forslag, hvilket det danske formandskab åbnede for i forbindelse med præsentationen af formandskabsprogrammet ved ECOFIN d. 24. januar 2012. Der er i forlængelse heraf gennemført yderligere tekniske og politiske drøftelser af sagen under dansk formandskab. Sagen blev drøftet på ECOFIN d. 13. marts 2012 samt på det uformelle ECOFIN d. 30. marts 2012.

ECOFIN d. 22. juni ventes at have en politisk drøftelse af sagen på grundlag af en rapport fra det danske formandskab med henblik på at notere sig status for forhandlingerne i sagen og drøfte de mulige videre veje frem.

Indhold

Kommissionens forslag om en afgift på finansielle transaktioner (FTT)

Den foreslåede afgift pålægges som hovedregel finansielle transaktioner, hvor mindst en af deltagerne i transaktionen er en finansiell institution m.v., der er etableret inden for EU. Forslaget omfatter som udgangspunkt alle finansielle transaktioner. Afgiften pålægges transaktioner med værdipapirer og andre finansielle instrumenter, herunder aktier og obligationer og derivater.

Forslaget undtager dog som udgangspunkt primærmarkedstransaktioner, dvs. ved udstedelse, tildeling og tegning af aktier i selskaber og andre værdipapirer, der kan sidestilles med aktier i selskaber samt obligationer og andre gældsinstrumenter, herunder beviser for sådanne værdipapirer, som ikke er omfattet af direktivforslaget. Primærtransaktioner i investeringsforeninger er ikke undtaget. Det samme gælder forbrugervendte finansielle aktiviteter, såsom forsikringsaftaler, realkreditlån og forbrugerkreditter m.v. Det bemærkes, at selvom realkreditlån ikke er omfattet ved udstedelsen af obligationerne, vil efterfølgende handel med realkreditobligationer være omfattet af afgiften. Derudover undtages transaktioner med Den Europæiske Centralbank, medlemslandenes centralbanker, EU samt en række af EU's institutioner.

Anvendelsesområdet omfatter køb og salg, samt øvrige aftaler om indgåelse af finansielle forpligtelser, der indebærer en overførsel af kreditrisiko mellem transaktionsparterne. Når finansielle instrumenter, der er afgiftspligtige ved køb og salg, er genstand for en overførsel mellem enheder i en koncern, skal denne overførsel ligeledes beskattes ifølge forslaget, selvom der ikke er tale om køb og salg. Ved indgåelse af derivataftaler, der indebærer, at en række øvrige finansielle instrumenter stilles til rådighed for parterne, er det ikke alene derivataftalen, der omfattes af afgiften, men også de øvrige finansielle instrumenter, der pålægges afgiften.

Begrebet "*finansielle institutioner*" dækker over en bred vifte af finansielle enheder, herunder bl.a. pengeinstitutter og andre kreditinstitutter, forsikrings- og genforsikringsselskaber, investeringselskaber og investeringsforeninger, pensionsfonde, arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser, børser og andre organiserede markeder. Endvidere vil også andre aktører, der i væsentligt omfang udfører bestemte finansielle aktiviteter, kunne falde ind under begrebet finansiell institution. En række finansielle institutioner er specifikt undtaget fra begrebet. Det drejer sig om Den Europæiske Finansielle Stabilitetsfacilitet (EFSF), internationale finansielle institutioner og centrale modparter (dvs. clearingscentraler og lignende, som agerer som mellemlid i finansielle handler). Afgiften pålægges bruttotransaktioner. Ikke-finansielle virksomheder vil dog også kunne komme til at hæfte for afgiften på baggrund af de foreslåede hæftelsesregler.

Forslaget fastlægger afgiftens territoriale rækkevidde og medlemsstaternes beskatningsrettigheder på basis af det såkaldte residensprincip. For således at kunne pålægge afgiften skal mindst en af de finansielle institutioner, der er part i transaktionen, være hjemmehørende i et medlemsland. Kommissionen foreslår en minimumsharmonisering af afgiften, hvilket indebærer, at medlemslandene selv kan fastsætte det nationale afgiftsniveau. Minimumssatsen er 0,1 pct. af handelsværdien for alle finansielle transaktioner bortset fra handel med derivater, hvor minimumssatsen er 0,01 pct. af værdien af de underliggende aktiver. Afgiften skal afregnes af køber og af sælger i en finansiell handel, der er foretaget af finansielle institutioner m.v.

Direktivforslaget medfører, at medlemsstaterne skal ophæve eventuelle nationale regler om skatter og afgifter på finansielle transaktioner samt fremover undlade at indføre nye skatter og afgifter af sådan karakter. Kommissionen lægger op til, at afgiften implementeres i medlemsstaternes love og administrative bestemmelser senest d. 31. december 2013 med virkning fra 1. januar 2014.

Statusrapport til ECOFIN

ECOFIN ventes på rådsmødet d. 22. juni at have en politisk drøftelse af sagen på grundlag af en rapport fra det danske formandskab til ECOFIN. Rapporten redegør bl.a. for status for de tekniske forhandlinger i sagen samt ser på mulige videre veje frem. Rapporten har været drøftet i Rådets skattearbejdsgruppe. Rapporten udgør formandskabets afrapportering af det arbejde, der har pågået i arbejdsgruppen under det danske formandskab.

Det bemærkes i rapporten til ECOFIN, at man under dansk formandskab har arbejdet intensivt med Kommissionens FTT-forslag og har gennemført yderligere tekniske drøftelser i rådsarbejdsgruppen samt politiske drøftelser i ECOFIN. Det er konklusionen fra de indtil nu gennemførte ECOFIN-drøftelser under dansk formandskab, at der følges en "to-vejs-tilgang", hvor der gennemføres yderligere tekniske analyser og politiske drøftelser på basis af Kommissionens FTT-forslag, samt at det er nødvendigt også at se på mulige alternativer i det videre arbejde. Formandskabet har i forlængelse heraf afsøgt mulighederne for et kompromis indenfor rammerne af FTT-forslaget.

Rapporten redegør bl.a. for nogle af de emner, som har været drøftet under forhandlingerne om FTT-forslaget, herunder for Kommissionens erklærede formål med forslaget, de budgetmæssige og økonomiske virkninger af forslaget (der henvises til afsnittet under statsfinansielle og samfundsøkonomiske konsekvenser for uddybning heraf), spørgsmål i relation til niveauet af afgiftssatserne og omfanget af afgiftsgrundlaget², mulige undtagelser fra afgiften for fx pensionsfonde, spørgsmål i forhold til imødegåelse af udflytning af finansiel aktivitet og skatteunddragelse³ m.v.

Rapporten redegør for, at man, jf. retningslinjerne fra ECOFIN, har drøftet alternative muligheder til Kommissionens FTT-forslag, herunder fx en transaktionsafgift, der bygger på principper for den britiske stempelafgift, en balanceafgift pålagt finansielle institutionens balance, en skat på finansiel aktivitet på linje med den danske lønsumsafgift, direkte regulering m.v.

Det bemærkes i rapporten, at nogle medlemslande er af den opfattelse, at såfremt muligheden for at indføre en FTT indenfor en overskuelig periode skal afsøges yderligere, bør et videre arbejde fokusere på en trinvis tilgang. Dette vil indebære, at der i første omgang tages udgangspunkt i et afgiftsgrundlag, som er smallere end foreslået af Kommissionen, og som alene kunne bestå af aktier og enkelte andre aktiver (fx obligationer bortset fra statsobligationer), med mulighed for en udvidelse til også at omfatte øvrige finansielle instrumenter, herunder finansielle derivater m.v., på et senere tidspunkt.

I rapporten bemærkes det også, at drøftelserne i rådsarbejdsgruppen har vist, at nogle lande er imod en FTT på EU-niveau og at nogle lande ønsker at se på alternative muligheder for yderligere beskatning og regulering af den finansielle sektor.

Hjemmelsgrundlag

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 113. Det betyder, at forslaget skal vedtages med enstemmighed i Rådet efter høring af Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg.

Nærhedsprincippet

Kommissionen anfører i direktivforslaget, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

² Dette vedrører konkret spørgsmål i forhold til at sikre beskatningsmæssig ligebehandling af de forskellige finansielle instrumenter og lige konkurrencevilkår for finansielle institutioner m.v. og i hvilket omfang afgiftsgrundlaget som foreslået til en start skal omfatte alle former for finansielle instrumenter (aktier, obligationer, derivater m.v.) eller til en start være smallere omfattende fx alene aktier og indføre overgangsordninger eller afvente yderligere tekniske fremskridt, før yderligere finansielle instrumenter inkluderes i afgiftsgrundlaget.

³ Herunder har man drøftet muligheden for i visse situationer at kombinere Kommissionens foreslåede beskatningsprincip – det såkaldte udstedelsesprincip, som fastlægger beskatning alt efter hvor de finansielle institutioner er hjemmehørende, med det såkaldte udstedelsesprincip, som fastlægger beskatning alt efter hvor det finansielle instrument er udstedt. De to principper indebærer forskellige risici for omgåelse og udflytning af aktivitet.

Formålet med den foreslåede afgift er ifølge Kommissionen at sikre, at de finansielle institutioner m.v. bidrager til dækningen af de omkostninger, den globale økonomiske og finansielle krise har påført de offentlige finanser. Desuden har afgiften til formål at harmonisere medlemsstaternes hidtil ukoordinerede nationale skattemæssige tiltag, der ifølge Kommissionen fragmenterer og konkurrenceforvrider den finansielle sektor og dermed hæmmer funktionaliteten af det indre marked.

Kommissionen anfører, at risikoen for, at uni- og bilaterale skattemæssige tiltag eller mangel på samme vil medføre potentielle dobbeltbeskatnings- og dobbelt ikke-beskatningssituationer for de finansielle institutioner m.v., neutraliseres med et harmoniseret regelsæt til beskatning af finansielle transaktioner. En manglende harmonisering på området kan således medføre skattemotiverede flytninger i den finansielle sektor inden for EU.

Målet om et smidigt og funktionelt indre marked kan ifølge Kommissionen ikke opnås på baggrund af medlemsstaternes ukoordinerede nationale skattemæssige tiltag. Målet om et smidigt funktionelt indre marked kan i praksis heller ikke opnås på baggrund af medlemsstaternes dobbeltbeskatningsoverenskomster, da det europæiske netværk af overenskomster ikke er fuldstændigt. En fuldstændiggørelse af netværket vil, om muligt, ikke være realistisk på kort sigt.

Kommissionen vurderer således, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Regeringen er enig i, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Europa-Parlamentets udtalelser

Kommissionens forslag til et direktiv om en fælles europæisk afgift på finansielle transaktioner har været forelagt Europa-Parlamentet i overensstemmelse med proceduren i TEUF artikel 113, hvorefter Rådet i givet fald træffer beslutning med enstemmighed efter høring af Europa-Parlamentet.

Europa-Parlamentets fagudvalg for økonomiske og monetære anliggender, ECON-udvalget, vedtog d. 25. april 2012 ændringsforslag til Kommissions forslag i form af en resolution (betænkning), som udgør Europa-Parlamentets høringssvar til FTT-forslaget. Europa-Parlamentet har endeligt vedtaget denne betænkning i forbindelse med plenarforsamlingen d. 21.-24. maj 2012.

Ifølge Europa-Parlamentets betænkning støttes Kommissionens forslag til en fælles afgift på finansielle transaktioner.

Europa-Parlamentet fokuserer overordnet på og foreslår modvirkende tiltag, som generelt går videre end Kommissionens forslag, til at adressere de udfordringer, der er forbundet med en FTT på EU-niveau, herunder risikoen for udflytning af finansiell aktivitet til tredjelande og omgåelse af FTT'en. Europa-Parlamentet lægger desuden vægt på, at en gruppe medlemsstater kan indføre en FTT gennem såkaldt forstærket samarbejde, jf. Traktatens bestemmelser (som kræver, at mindst ni lande er for og alle andre muligheder først er udtømte), hvis det ikke er muligt at opnå enighed blandt alle EU's medlemsstater om en FTT. Europa-Parlamentets ændringsforslag indeholder visse undtagelser fra FTT'en i forhold til Kommissionens forslag, særligt for pensionsfonde.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Danmark har ingen tilsvarende lovgivning. En vedtagelse af direktivforslaget vil kræve indførelse af en ny lov om afgift på finansielle transaktioner. Derudover forventes en vedtagelse af forslaget i den foreliggende form ikke at ville kræve ændringer af gældende dansk lovgivning.

Statsfinansielle konsekvenser

For Danmark skønnes en afgift på finansielle transaktioner at medføre et umiddelbart merprovenu. Størrelsen af proventet er usikkert, og vil afhænge af en række faktorer og antagelser om bl.a. den forventede udflytning af finansiell aktivitet, overvæltning af afgiften og de finansielle markeders reaktion m.v. En afgift på finansielle transaktioner vil givetvist medføre øgede handelsomkostninger for forbrugerne af finansielle ydelser. De øgede omkostninger for forbrugerne af de finansielle ydelser vil reducere grundlaget for en række andre skatter og afgifter, herunder aktieavancebeskatning.

gen, pensionsafkastbeskatningen og pensionsbeskatningen m.v. Afgiften vil derfor givetvist medføre et mindre provenu fra de berørte skatter og afgifter, hvilket vil reducere det samlede forventede provenu fra afgiften. For handel med statspapirer er der isoleret set en sandsynlighed for, at provenuet af afgiften reduceres, i det omfang statens finansieringsomkostninger vil stige som følge af potentielt mindre likviditet på statspapirmarkedene som en konsekvens af afgiften.

Kommissionens skøn er, at det samlede umiddelbare provenu fra afgiften vil udgøre ca. 57 mia. EUR årligt (svarende til ca. 425 mia. kr.). Provenuet vil dog i høj grad afhænge af markedernes reaktioner og risikoen for omgåelse af afgiften, herunder også snyd. Provenuskønnet er derfor meget usikkert, og Kommissionen bemærker, at provenuet kan variere fra 16,4 mia. EUR til 400 mia. EUR afhængigt af antagelser om grundlagets følsomhed, den præcise udformning og afgrænsning af base og satser m.v.

Kommissionen har i forbindelse med forslaget om den næste flerårige finansielle ramme for 2014-2020 fremsat særskilte supplerende forslag om, at provenuet fra en FTT delvist skal være et finansieringselement for EU's budget i form af en egen indtægt (og reducere BNI-bidraget til EU fra medlemslandene) og delvist tilgå landenes nationale budgetter. Dette vil givetvist kunne få statsfinansielle konsekvenser for Danmark, men dette er ikke er en del af det foreliggende forslag til beskatning af finansielle transaktioner.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Samlet er den umiddelbare vurdering, at direktivforslaget på længere sigt vil indebære et fald i BNP. Forslaget vil derfor på længere sigt have negative samfundsøkonomiske konsekvenser for Danmark. Størrelsen heraf afhænger af en række usikre faktorer, herunder risikoen for udflytning af finansiel aktivitet og dermed faldende omsætning på de finansielle markeder, reduktion af andre skatte- og afgiftsgrundlag m.v. Omfanget af disse risici er usikkert.

Kommissionen skønnede i sin konsekvensanalyse fremlagt i forbindelse med forslaget i september 2011, at en transaktionsafgift på lang sigt potentielt vil føre til et fald i den økonomiske aktivitet på i niveauet ½-1¾ pct. afhængig af effektiviteten af afgiftens indretning, som skal imødegå de negative effekter (fx afgiftsundtagelse for udstedelser af aktier, obligationer m.v.), særligt gennem et fald i investeringsniveauet. Kommissionens tjenestegrene har i supplerende papirer i maj 2012, hvor beregningsforudsætningerne er ændret, revideret sine tidligere skøn af konsekvenserne ved at indføre en transaktionsafgift til at føre til et langsigtet fald i BNP på i niveauet 0,28 pct. Skønnene er forbundet med stor usikkerhed.

Høring

Forslaget har været i høring hos relevante erhvervsorganisationer og myndigheder. Resume af høringssvarene er blevet oversendt til Folketingets orientering sammen med grundnotat om Kommissionens forslag d. 11. november 2011.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Den konkrete sag er blevet forelagt Folketingets Europaudvalg d. 4. november 2011 forud for ECOFIN d. 8. november 2011 og d. 12. marts 2012 forud for ECOFIN d. 13. marts 2012. Der henvises i øvrigt til grund- og nærhedsnotat om forslaget oversendt 11. november 2011.

EU-landene har i lyset af krisen i ECOFIN i flere omgange drøftet mulighederne for yderligere beskatning af den finansielle sektor. Der henvises til samlenotater oversendt til Folketingets Europaudvalg forud for ECOFIN d. 8. juni, 7. september, 19. oktober og 7. december 2010 og d. 17. maj 2011.

Holdning

Regeringens holdning

Kommissionens forslag har pga. den bredt definerede base tilsyneladende et betydeligt provenupotentiale. Forslaget kan formentlig bidrage til at reducere kortsigtet og gentagen – ofte computerbaseret - han-

del (såkaldt high frequency trading), der primært har kortsigtede gevinster for øje, men som kan have utilsigtede konsekvenser for markedet.

Forslaget medfører en række udfordringer, herunder risici ift. fald i økonomisk aktivitet samt udflytning af finansiell aktivitet til lande udenfor EU m.v., hvorfor det nuværende forslag på den baggrund ikke findes hensigtsmæssigt.

Andre landes holdning

Forhandlingssituationen i EU og globalt i spørgsmålet om en afgift på finansielle transaktioner er præget af modsatrettede synspunkter. Landenes synspunkter har generelt ikke ændret sig væsentligt i forbindelse med de hidtidige drøftelser af sagen på EU-niveau.

En række EU-lande støtter en afgift på finansielle transaktioner. EU-lande som ønsker eller kan acceptere en afgift, adskiller sig imidlertid i deres syn på, hvorvidt en sådan afgift kræver en globalt koordineret tilgang, eller kan indføres alene i EU. Blandt de lande som generelt kan støtte forslaget, er der også forskellige holdninger til den konkrete tekniske indretning af FTT'en.

Andre lande er skeptiske eller helt afvisende overfor indførelsen af en afgift på finansielle transaktioner. Det vurderes på den baggrund ikke sandsynligt, at forslaget i dets nuværende form, som det vil være påkrævet, vil kunne samle enstemmig opbakning blandt EU-landene i Rådet.

Dagsordenpunkt 3: **Adfærdskodeks for erhvervsbeskatning**

Resumé

Adfærdskodeksgruppen for erhvervsbeskatning ventes at aflægge rapport om arbejdet under det danske formandskab. Gruppen undersøger løbende, om EU-landene overholder aftalen i adfærdskodeksen om dels at afvikle gældende skadelige ordninger for selskabsbeskatning og dels ikke at indføre nye sådanne ordninger. Gruppen har desuden andre arbejdsopgaver om anti-misbrug, administrativ praksis og forholdet til tredjelande. ECOFIN ventes at tage rapporten til efterretning samt vedtage rådskonklusioner.

Baggrund

Som del af EU's daværende skattepakke indgik EU-landene i december 1997 en politisk aftale om, at et land ikke må have skadelige særordninger med nedsat beskatning på selskabsområdet mhp. at tiltrække udenlandske investeringer. Alle EU-lande har tilsluttet sig denne aftale.

Adfærdskodeksen har kriterier for, hvornår en skatteordning anses som skadelig. Hovedprincippet er, at en ordning er skadelig, hvis den:

- medfører et betydeligt lavere effektivt beskatningsniveau (f.eks. 0-beskatning) i forhold til den normale beskatning i det pågældende land, og
- er isoleret fra landets egen økonomi (f.eks. hvis ordningen kun medfører fordele for udenlandsk ejede virksomheder eller kun for transaktioner med udenlandske virksomheder).

EU-landene må ikke indføre nye ordninger i strid med kodeksen ("*standstill*"), og de skal ophæve eller ændre deres gældende skadelige ordninger, så de skadelige elementer fjernes ("*rollback*"). ECOFIN etablerede i 1998 en særlig adfærdskodeksgruppe til at overvåge, at kodeksen overholdes. Gruppen træffer afgørelse ved "bred enighed".

ECOFIN besluttede den 2. december 2008, at adfærdskodeksgruppen også skal undersøge:

- misbrug af bl.a. selskabsskatteregler og evt. fælles forståelse af retspraksis som følge af de seneste afgørelser ved EF-domstolen, herunder forståelse af begrebet "reel økonomisk virksomhed", som ikke er defineret præcist.,
- gennemsigtighed og informationsudveksling vedrørende transfer-pricing (dvs. interne transaktioner mellem koncernforbundne selskaber),
- administrativ praksis (herunder EU-landenes praksis, også på regionalt eller lokalt niveau) med at lempe beskatning i et omfang, der kan anses som skadeligt, og
- forholdet til tredjelande.

Gruppen rapporterer løbende til Rådet, hvilket igen ventes at ske den 22. juni 2012.

Indhold

Stop for indførelse af nye ordninger i strid med adfærdskodeksen (Standstill)

Adfærdskodeksgruppen aflægger løbende rapport til ECOFIN om det fortsatte arbejde med at overvåge, at EU-landene overholder pligten til "standstill".

Gruppen har fortsat undersøgelsen af selskabsbeskatningen på *Guernsey*. Gruppen har modtaget en redegørelse fra Guernsey om den nye selskabsbeskatning, som medfører, at Guernsey beskatter forsyningsselskaber med 20 pct., banker o.lign. med 10 pct., mens andre selskaber beskattes med 0 pct. Der er uenighed om betydningen af, at fysiske personer bosat på Guernsey i visse tilfælde bliver beskattet af en andel af de skattefrie selskabers indkomst, selv om denne indkomst ikke udloddes som udbytte. Kommissionen mener, at 0 pct. beskatningen af et Guernsey-selskab i praksis kun gælder i det omfang, selskabet ikke har aktionærer, bosat på Guernsey, og at ordningen således er skadelig. Gruppen vil fortsætte undersøgelsen af Guernsey's selskabsbeskatning.

Gruppen har fortsat undersøgelsen af selskabsbeskatningen i *Gibraltar*. Gruppen har modtaget en redegørelse fra Gibraltar om den nye selskabsbeskatning, som medfører, at selskabsbeskatningen som hovedregel er på 10 pct., men dog 20 pct. for forsyningsselskaber. Ordningen medfører desuden, at indtægter i form af modtagne renter og royalties ikke beskattes, med mindre renterne er knyttet til "trading income", ligesom der ikke opkræves kildeskat af rente- og royalty-betalinger, som selskaber i Gibraltar betaler til udenlandske modtagere. EU-landene har mange spørgsmål til selskabsbeskatningen, som endnu ikke er blevet besvaret. Gruppen vil fortsætte undersøgelsen af Gibaltars selskabsbeskatning.

Afvikling af ordninger i strid med adfærdskodeksen (Rollback)

De lande, som selv havde skatteordninger, som blev vurderet i strid med kodeksen – eller hvis tilknyttede områder havde sådanne ordninger – har bekræftet, at ordningerne er afviklet eller afvikles i overensstemmelse med de tidligere aftaler.

Gruppens øvrige arbejde

Adfærdskodeksgruppen påbegyndte i 2. halvår 2010 behandlingen af den del af arbejdsprogrammet, som ligger udover "standstill" og "rollback", nemlig anti-misbrug, administrativ praksis og forholdet til tredjelande.

Vedr. anti-misbrug har gruppen undersøgt mismatch-tilfælde med lån med ret til andel i låntagers overskud. I visse tilfælde er grænseoverskridende lån konstrueret således, at vederlaget for lånet anses som en renteudgift i det land, hvor låntager er hjemmehørende, men som en udbytteindkomst i det land, hvor långiver er hjemmehørende. Det kan medføre, at "renteudgiften" kan fratrækkes ved beskatningen i det ene land, mens den modsvarende "udbytteindkomst" ikke beskattes i det andet land. Gruppen er enig i retningslinjer, som medfører, at når et EU-land giver skattefradrag for det betalte vederlag, skal det andet EU-land ikke skattefritage det modtagne vederlag, men den konkrete gennemførelse af disse retningslinjer skal fortsat afklares. Gruppen har henvist spørgsmålet til teknisk analyse i Kommissionens arbejdsgruppe for skattespørgsmål. Gruppen har indledt en undersøgelse af andre former for såkaldt mismatch.

Vedr. forholdet til tredjelande har gruppen tidligere besluttet, at den især prioriterer undersøgelsen af skattereglerne i Schweiz og Liechtenstein. Gruppen har opfordret Kommissionen til at tage kontakt til de to lande for at undersøge, i hvilket omfang de kan tilslutte sig adfærdskodeksens principper og kriterier. Kommissionen har overfor gruppen redegjort for dens møder med disse lande. Gruppen har opfordret Kommissionen til at fortsætte disse møder og holde gruppen orienteret om fremskridt.

Gruppen har fortsat arbejdet med at undersøge administrativ praksis (herunder EU-landenes praksis, også på regionalt eller lokalt niveau) med henblik på at påse, at landene ikke lempes beskatning via den administrative praksis på en måde, der kan anses som skadelig. Gruppen undersøger, hvordan EU-landenes praksis er med at give bindende svar ved grænseoverskridende transaktioner, dvs. bindende udtalelser som skattemyndigheder giver en borger om de skattemæssige konsekvenser af en påtænkt handling, f.eks. salg af aktier eller ejendom, og den nationale praksis med at give andre lande orientering, når de giver et sådan svar, der kan have betydning for beskatning i et andet land.

Herudover har gruppen besluttet, på baggrund af tidligere afgørelser om konkrete sager, at den vil søge at opstille yderligere retningslinjer for, hvad der er acceptabelt for at anse fremtidige skatteordninger som i overensstemmelse med kodeksen. Endvidere vil gruppen se på EU-landenes overholdelse af sådanne retningslinjer.

Gruppen vil også, på baggrund af konkrete sager, undersøge mulige tiltag til at imødegå mulig skadelig skatteplanlægning for multinationale virksomheder ved brug af særlige skatteordninger for investeringsforeninger med henblik på at formulere anbefalinger.

ECOFIN ventes den 22. juni 2012 at vedtage rådskonklusioner, der tager adfærdskodeksgruppens rapport til efterretning og opfordrer gruppen til igen at aflægge rapport om dens arbejde til ECOFIN inden udgangen af det cypriotiske formandskab i andet halvår af 2012.

Hjemmelsgrundlag

Ikke relevant.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke udtale sig.

Gældende dansk ret og forslaget's konsekvenser herfor

Sagen har ikke betydning for gældende dansk ret.

Statsfinansielle konsekvenser

Sagen har ikke umiddelbare statsfinansielle konsekvenser, men begrænsning af skattekonkurrence som følge af afvikling af skadelige ordninger vil styrke de offentlige finanser.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Rapporten har ikke i sig selv samfundsøkonomiske konsekvenser, men begrænsning af skadelig skattekonkurrence som følge af afvikling af ordninger vil have positive samfundsøkonomiske konsekvenser.

Høring

Ikke relevant.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen om adfærdskodeksgruppens rapporter blev senest forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering forud for ECOFIN den 30. november 2011.

Holdning

Dansk holdning

Regeringen er enig i rapporten og kan støtte, at ECOFIN tager rapporten til efterretning samt støtter rådskonklusioner.

Andre landes holdninger

Alle EU-lande ventes at være enige i rapporten og støtte, at ECOFIN tager rapporten til efterretning.